

קיר הברזל

"דומה לנו שהננו מחולקים לשני מחנות. תמיד רגילים לצלצל אצלנו בשני שמות המהיום את הקהל שלנו בכללו, והם 'חרדים' ו'חפשים' [...] ההבלטה של שני השמות הללו וההסכמה הדמיונית המקשרת את האישים הפרטיים - שכל אחד מהם יתאמר לומר: אני הנני ממחנה זה והשני אומר גם הוא: אני הנני ממחנה זה, וכל אחד ואחד מרוצה מעמדתו - הרי הוא סותם את הדרך של התיקון וההשתלמות משני הצדדים [...] ועוד עיכוב שני, מה שהוא איננו קל מהראשון, כמו קיר ברזל עומד לפנינו בין מחנה למחנה, וההארה הכללית ממקור האחדות האלוקית הקדושה המוכרחת להיות שורה על ישראל הגוי כולו, הרי היא מתעלמת מעניינו, והננו ממששים כעורים באפילה [...] והננו צריכים להחליט, כי כוח כמוס של הצעדה לטובה ישנו בכל המחנות ובכל אישי האומה, ובייחוד בכל אלה שהערך הכללי של ישראל ותקותו יקרים להם באיזה מידה שהיא. נתודע איש אל אחיו בשם ישראל הכללי, לא בשם מפלגתי ומחנתי"

[מאמרי הראיה, עמ' 76].

